

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 38/10
24.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog M.S., zbog krivičnog dela iz člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji Republike Srbije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 423/09 od 27.08.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Četvrtog opštinskog suda u Beogradu K. 171/09 od 09.02.2009. godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. 1009/09 od 27.03.2009. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, 24.03.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. broj 423/09 od 27.08.2009. godine UTVRĐUJE SE da su pravnosnažnim rešenjima Četvrtog opštinskog suda u Beogradu K. 171/09 od 09.02.2009. godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. 1009/09 od 27.03.2009. godine, povređene odredbe člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a i člana 369. tačka 1. ZKP-a, u korist okrivljenog M.S..

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Četvrtog opštinskog suda u Beogradu K. 171/09 od 09.02.2009. godine, odbijen je optužni predlog Četvrtog opštinskog javnog tužioca u Beogradu Kt. Broj 1240/08 od 21.01.2009. godine, protiv okrivljenog M.S. zbog krivičnog dela iz člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji Republike Srbije.

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu Kž. 1009/09 od 27.03.2009. godine, odbijena je kao neosnovana žalba Četvrtog opštinskog javnog tužioca u Beogradu izjavljena protiv rešenja Četvrtog opštinskog suda u Beogradu K. 171/09 od 09.02.2009. godine.

Protiv navedenih pravnosnažnih rešenja Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. broj 423/09 od 27.08.2009. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a i povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP-a, s`predlogom da Vrhovni sud uvažanjem zahteva donese presudu kojom će utvrditi da je navedenim rešenjima povređen zakon u korist okrivljenog M.S..

Vrhovni kasacioni sud, kao nadležan sud za rešavanje o predmetnom zahtevu postupajući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116 od 22.12.2008. godine), i u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, u sednici veća održanoj u odsustvu obaveštenog Republičkog javnog tužioca i okrivljenog M.S. koji nije mogao biti obavešten na adresi iz spisa predmeta, razmotrio je spise predmeta, sa rešenjima protiv kojih je zahtev podignut i po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je u ovom krivičnom predmetu Četvrti opštinski javni tužilac u Beogradu Četvrtom opštinskom sudu u Beogradu podneo optužni predlog Kt. broj 1240/08 od 21.01.2009. godine, protiv okrivljenog M.S., zbog krivičnog dela iz člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji Republike Srbije, stavljajući mu na teret da je tokom juna 2008. godine kao fizičko lice koje je investitor gradio objekat površine 146 m², bez odobrenja za izgradnju i glavnog projekta na taj način što je bez propisane dokumentacije na parceli koja pripada državi izlio armiranu betonsku ploču dimenzija 1,5h19m i izbetonirao trakaste temelje, da je nakon podnošenja ovog optužnog predloga Četvrti opštinski sud isti svojim rešenjem K. 171/09 od 09.02.2009. godine odbio na osnovu člana 441. u vezi člana 274. stav 1. tačka 1. ZKP-a i u obrazloženju rešenja naveo da, imajući u vidu odredbe Zakona o planiranju i izgradnji kojim se u članu 149. kaže da se radnja navedenog krivičnog dela sastoji u građenju objekta bez odobrenja za gradnju i bez glavnog projekta, a da se odredbom člana 2. stav 1. tačka 22. istog Zakona „objekat“ definiše kao građevina koja predstavlja fizičku, tehničku, tehnološku ili biotehničku celinu, sa svim instalacijama, postrojenjima i opremom, odnosno instalaciju postrojenja i opreme koja se ugrađuje u objekat i samostalno izvodi, zgrade svih vrsta, saobraćajni, vodoprivredni i energetske objekti, unutrašnja i spoljna mreža i instalacije, objekti komunalne infrastrukture, industrijski, poljoprivredni i drugi privredni objekti, javne zelene površine, objekti sporta i rekreacije, groblja, skloništa i dr, našao da radnje okrivljenog opisane u dispozitivu optužnog predloga nisu dovele do izgradnje bilo kakvog objekta u smislu navedenih odredaba člana 2. stav 1. tačka 22. navedenog Zakona, te da samim tim u konkretnom slučaju u radnjama okrivljenog nema objektivnih obeležja krivičnog dela koje mu se optužbom stavlja na teret.

Drugostepeni sud je odlučujući o žalbi Četvrtog opštinskog javnog tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja istu odbio kao neosnovanu rešenjem Kž. broj 1009/09 od 27.03.2009. godine.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da je pomenuto rešenje prvostepenog suda doneto uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, jer ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a dati razlozi su nerazumljivi i protivrečni. Ovo s` toga, jer se iz citiranog rešenja prvostepenog suda vidi da se u razlozima rešenja navodi da je radnja krivičnog dela iz člana 149. Zakona o planiranju i izgradnji Republike Srbije, građenje objekta bez odobrenja za gradnju i glavnog projekta, a da se potom zauzima stav da objekat treba da bude i fizički završen, što po nalaženju prvostepenog suda predstavlja objektivno obeležje predmetnog krivičnog dela koje nedostaje u radnjama okrivljenog, pa je, na navedeni način prvostepeni sud razloge o odlučnim činjenicama učinio u znatnoj meri protivrečnim. Nadalje, imajući u vidu da iz dispozitiva optužnog predloga proizlazi da je okrivljeni kao fizičko lice koje je investitor gradio objekat navedene veličine, to, po nalaženju ovog suda nije jasno na osnovu čega prvostepeni sud nalazi da u radnjama okrivljenog nema objektivnih obeležja predmetnog krivičnog dela.

Pored toga, po nalaženju ovoga suda Republički javni tužilac zahtevom za zaštitu zakonitosti osnovano ukazuje da je navedenim rešenjem istovremeno povređena i odredba člana 369. tačka 1. ZKP-a.

Ovo s` toga, jer iz same odredbe člana 149. ZKP-a proizlazi da je u opisu ovog krivičnog dela glagol „graditi“ upotrebljen u trajnom a ne u svršenom obliku (kaže se „ko gradi“ a ne „ko je izgradio ...“), a članom 2. tačka 16. Zakona o planiranju i izgradnji je definisano da pojam „izgradnja objekta“ predstavlja skup radnji koji obuhvata: prethodne radove, izradu tehničke dokumentacije za izgradnju objekta, kontrolu tehničke dokumentacije, pripremne radove za građenje, građenje objekta i stručni nadzor u toku građenja objekta“, što sve ukazuje da objekat ne mora biti izgrađen u smislu člana 2. tačka 22. Zakona o planiranju i izgradnji Republike Srbije, da bi postojalo ovo krivično delo. Prvostepeni sud je nalazeći da u radnjama okrivljenog nema objektivnog obeležja krivičnog dela, jer objekat koji je okrivljeni započeo da gradi nije završen, rešenjem koji je odbio citirani optužni predlog Četvrtog opštinskog javnog tužioca u Beogradu protiv okrivljenog S.M., zbog krivičnog dela iz člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji Republike Srbije, povredio krivični zakon iz člana 369. tačka 1. ZKP-a, u korist okrivljenog.

Kako je drugostepeni sud odlučujući o žalbi Četvrtog opštinskog javnog tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja istu odbio kao neosnovanu, te

nije otklonio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i povredu krivičnog zakona, to je i taj sud učinio iste povrede zakona u korist okrivljenog.

Nalazeći, s` toga, da je zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca osnovan, Vrhovni kasacioni sud je uvažanjem zahteva utvrdio da je navedenim rešenjima Četvrtog opštinskog suda u Beogradu i Okružnog suda u Beogradu povređen zakon u korist okrivljenog, ne dirajući u pravnosnažna rešenja protiv kojih je zahtev podignut.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik Republike Srbije“, broj 116/08 od 22.12.2008. godine) i člana 425. stav 1. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Vesna Veselinović, s.r.

Predsednik veća-sudija,

Goran Čavlina, s.r.